

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 maja 1960 r.

w sprawie przystąpienia Polski do Konwencji międzynarodowej dla ułatwienia importu próbek handlowych i materiału reklamowego, podpisanej w Genewie dnia 7 listopada 1952 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. X Konwencji międzynarodowej dla ułatwienia importu próbek handlowych i materiału reklamowego, podpisanej w Genewie dnia 7 listopada 1952 r., złożony został Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 18 lutego 1960 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższej Konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące kraje złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne bądź akcesyjne do powyższej Konwencji:

Pakistan	dnia 12 października	1953 r.
Indonezja	dnia 21 kwietnia	1954 r.
Finlandia	dnia 27 maja	1954 r.
Indie	dnia 3 sierpnia	1954 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Zezwolenie na import bez cła będzie stosowane tylko do tych katalogów, cenników i notatek handlowych, które są dostarczane bezpłatnie”.

Hiszpania	dnia 9 września	1954 r.
Norwegia	dnia 2 listopada	1954 r.
Szwajcaria	dnia 4 grudnia	1954 r.
Grecja	dnia 10 lutego	1955 r.
Szwecja	dnia 23 lutego	1955 r.
Holandia	dnia 3 maja	1955 r.

wraz z Surinam, Antylami Holenderskimi i Nową Gwineą Holenderską.

Japonia	dnia 2 sierpnia	1955 r.
Niemiecka Republika Federalna	dnia 2 września	1955 r.
Egipt	dnia 29 września	1955 r.
Dania	dnia 5 października	1955 r.
Wielka Brytania	dnia 21 października	1955 r.

wraz z Isle of Man.

W notyfikacji z dnia 5 lutego 1957 r. Rząd Wielkiej Brytanii powiadomił, że zgodnie z art. XIII Konwencji postanowił rozszerzyć jej stosowanie na następujące terytoria, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny:

Aden
Barbados
Gujana Brytyjska
Honduras Brytyjski
Cypr
Wyspy Falklandzkie
Fidżi
Gambia
Gibraltar
Hong Kong
Jamajka

Kenia z następującym zastrzeżeniem:

„Kenia nie będzie uważała się za związaną Artykułem V Konwencji”.

Wyspy Podwietrzne

Antigua
Montserrat
Św. Krzysztofa, Nevis i Anguilla

Brytyjskie Wyspy Dziewicze

Malta z następującym zastrzeżeniem:

„(i) Okres czasu przewidziany przez prawo dla re-eksportu towarów, które podlegają czasowemu przywozowi, wynosi trzy miesiące, jednakże okres ten może być przedłużony pod warunkiem wykazania wystarczających powodów. (ii) W przypadku, gdy wszystkie towary zostaną wywiezione z Malty, depozyt, przeznaczony na pokrycie cła, przepada. (iii) Próbki o dużej wartości podlegają kontroli zgodnie z zasadami czasowego przywozu i przepisami sporządzonymi w wykonaniu artykułu III, paragraf 3 Konwencji”.

Mauritius

Borneo Północne

Federacja Nigerii

Św. Helena

Sarawak

Seszele

Sierra Leone

Singapur

Somali Brytyjskie

Tanganika z następującym zastrzeżeniem:

„Tanganika nie będzie uważała się za związaną art. V Konwencji”.

Trinidad i Tobago z następującym zastrzeżeniem:

„Artykuł III, paragraf 6 nie może być stosowany w Trinidad, ponieważ Departament Cel i Podatków nie ma samodzielnej rachunkowości i zwrotu pieniędzy dokonuje się na podstawie kuponów skarbowych”.

Uganda z następującym zastrzeżeniem:

„Uganda nie będzie uważała się za związaną artykułem V Konwencji”.

Wyspy Zawietrzne

Dominika

Grenada

St. Lucia

St. Vincent

Zanzibar

Tonga

Australia	dnia 6 stycznia	1956 r.
---------------------	-----------------	---------

W notyfikacji z dnia 12 stycznia 1956 r. Rząd Australii powiadomił, że stosowanie Konwencji zostaje rozszerzone na następujące terytoria, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny:

Papua

Nowa Gwinea Australijska

Czechosłowacja	dnia 12 stycznia	1956 r.
Federacja Rodezji i Niasy	dnia 30 kwietnia	1956 r.
Austria	dnia 8 czerwca	1956 r.
Portugalia	dnia 24 września	1956 r.
Turcja	dnia 8 grudnia	1956 r.
Jugosławia	dnia 29 maja	1956 r.
Nowa Zelandia	dnia 19 kwietnia	1957 r.

wraz z Wyspą Cooka (włączając Niue), Wyspą Tokelau i Samoa Zachodnim

Węgry	dnia 3 czerwca	1957 r.
Belgia	dnia 28 sierpnia	1957 r.

wraz z Kongo Belgijskim i Ruanda Urundi

Federacja Malajska	dnia 31 sierpnia	1957 r.	Ghana	dnia 7 kwietnia	1958 r.
Luksemburg	dnia 9 września	1957 r.	Włochy	dnia 20 lutego	1958 r.
Stany Zjednoczone Ameryki .	dnia 17 września	1957 r.	Irlandia	dnia 23 kwietnia	1959 r.
			Cejlon	dnia 28 października	1959 r.

wraz ze wszystkimi posiadłościami Stanów Zjednoczonych, z wyjątkiem Samoa Amerykańskiego, Guam, Kingman Reef, wyspy Johnston, wyspy Midway, Wysp Dziewiczych i wyspy Wake.

Izrael	dnia 8 października	1957 r.
Haiti	dnia 12 lutego	1958 r.

z zastrzeżeniem do artykułu III, paragraf 2 Konwencji, którego postanowienia są nie do przyjęcia przez Rząd Cejlonu.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

223

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1960 r.

w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców.

Na podstawie art. 5 pkt 2 i 3 oraz art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. z 1954 r. Nr 26, poz. 103 i Nr 31, poz. 127, z 1955 r.

Nr 42, poz. 256, z 1956 r. Nr 37, poz. 168 i z 1958 r. Nr 52, poz. 249) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Stawki miesięcznego uposażenia zasadniczego nauczycieli i wychowawców wymienionych w § 1 w zależności od posiadanego wykształcenia i stażu pracy ustala się, jak następuje:

Nr kolejny	Kategoria nauczycieli	Staż pracy				
		do 3 lat	od 3 do 9 lat	od 9 do 15 lat	od 15 do 25 lat	ponad 25 lat
1	Nauczyciele i wychowawcy wymienieni w § 1, z wyjątkiem wychowawczyń przedszkoli, posiadający:					
	a) średnie wykształcenie pedagogiczne lub wykształcenie równorzędne	1 000	1 050	1 150	1 250	1 400
	b) studium nauczycielskie lub wykształcenie równorzędne	1 100	1 200	1 300	1 400	1 550
	c) studia wyższe lub wykształcenie równorzędne	1 200	1 300	1 450	1 600	1 800
2	d) mniej niż średnie wykształcenie pedagogiczne	800	800	800	800	800
	Wychowawczynie przedszkoli posiadające:					
	a) liceum pedagogiczne dla wychowawczyń przedszkoli lub wykształcenie równorzędne	850	910	1 000	1 070	1 190
	b) wyższy kurs metodyki wychowania przedszkolnego lub studia równorzędne	980	1 080	1 180	1 240	1 340
	c) studia wyższe lub wykształcenie równorzędne	1 040	1 140	1 240	1 380	1 550
	d) wykształcenie niższe niż określone w pkt 2 lit. a)	720	720	720	720	720

2) § 19 otrzymuje brzmienie:

„§ 19. 1. Nauczycielom (wychowawcom) zajmującym niżej wymienione stanowiska przysługują następujące dodatki funkcyjne:

Nr kolejny	Stanowisko	Miesięcznie zł
1	a) Kierownik szkoły podstawowej liczącej do 6 oddziałów	150
	Kierownik szkoły podstawowej liczącej od 7 do 10 oddziałów	280
	Kierownik szkoły podstawowej liczącej od 11 do 21 oddziałów	400
	Kierownik szkoły podstawowej liczącej ponad 21 oddziałów	600
	b) Kierownik podstawowej szkoły ćwiczeń	400
	c) Zastępca kierownika szkoły podstawowej	200
	d) Kierownik punktu filialnego szkoły podstawowej	100
	2	Kierownik szkoły podstawowej specjalnej liczącej do 7 oddziałów
Kierownik szkoły podstawowej specjalnej liczącej ponad 7 oddziałów		400